

PÉCSI TUDOMÁNYEGYETEM EGÉSZSÉGTUDOMÁNYI KAR

XXVII.TUDOMÁNYOS DIÁKKÖRI KONFERENCIA

-AVAGY A TUDOMÁNYRÓL KICSIT MÁSKÉPP-

Három, kettő, egy! Mély levegő... a kamera nem indul, kiabálás anyának, tépem a hajam: segítséggggg! Így vette kezdetét a színpalak mögött az online módon megrendezésre került XXVII. kari tudományos konferencia 2021. május 7-én. Bár a technika meglehetősen tréfás kedvében volt, ugyanakkor amennyire távol voltunk egymástól, épp annyira össze is hozott minket az esemény. A konferenciát megelőző napokban hatalmas lelkesedéssel segítettük egymást az évfolyamon. Véleményeztük az elkészült prezentációkat, gyakoroltuk a TEAMS funkcióit, az időtartást, és talán a legfontosabb volt, hogy önzetlenül bíztattuk és támogattuk egymást, egy NAGYCSALÁD lettünk. Leírhatatlanul sok tapasztalattal gazdagodtunk, és lehetséges, hogy pár ősz hajszállal is, amit- így utólag-, egy cseppet sem bánok. Biztosan ismerős érzés, amikor a kezdeti magabiztosságot felváltja a sírás érzet egy olyan felelet hallatán, miután a takaródba burkolózva elbújnál a világ elől. Mindazonáltal lenyűgözően csodálatos és felemelő érzés is, hogy a kutatási lehetőségek száma kimeríthetetlen, illetve milyen esszenciális területeket képviselnek társaink. Hálásan köszönöm az új ismereteket, a segítséget és a tapasztalatot! Az idő csak úgy elrohant és minden pillanatát imádtam...

Személyes véleményem ugyan, de őszintén remélem és kívánom, hogy e pár sor olvasása valakinek erőt ad majd hasonló helyzetben:

A titok nem a tökéletességben keresendő; legyen bármilyen eszményi egy kutatás, az nem csak a tudás próbája. A lélek erejétől lesz kifejezetten személyes egy tudományos előadás. Valóban attól, hogy körbevezetem a hallgatóságot az én személyes értékekkel tűzdelt kastélyomban. A TDK egy csodálatos platform és lehetőség, mely során olyan lényeges kérdéseket közvetítünk, mely emberek életét és attitűdjét is hivatott pozitívan formálni. A közönség életünk egy szeletét kapja, és legyen szó mindössze 10 percről, abban kell megnyerni a szívet, utána az agy már megadja magát. Igazság szerint nem tekintettem kifejezetten versenyként a konferenciára; olyan emberek szavát hirdettem, akik napi szinten vívják saját csatájuk az élet gyötrelmeivel- ahhoz kell igazán erő és akarat, nem a saját félelmeim legyőzéséhez. A tudománynak kötelessége támogatni ezen emberek sorsát.

A lépéseket pedig szeretettel és óvó magatartással kell megtenni. Bizton mondhatom- a sok kudarc ellenére-, felszabadult érzésekkel kell a starthoz állni és nem azt számlálni, hány bukkanóval találjuk szemben magunkat. Előbb-utóbb mindenki célba ér, ebben a sokszínű világban pedig mindenkinek mást fog jelenteni a cél, más helyen, más időben. Az egyenlet jelen esetben több tagból áll, és minden matematikai csodát felülírva, az egyenlet bármely tagjának helyettesítése, vagy hiánya is a cél irányába mutat. Az én egyenletemet valahogy ekképp tudnám vázolni: (család+barátok+tanítók és mesterek+érintettek)(kitartás+szorgalom)=siker. A tudomány nem kiváltság, az a szeretet és az elköteleződés egy magasabb foka és nyelve.*

Trixler Bettina

Egészségügyi menedzser II. évfolyam

Egészségügyi menedzser-népegészségügyi ellenőr szekció